

cap. Que l'actiuo i t'engort
molt i molt. Quin dia serà
el reuocat a la nostra fel-
icitat? No s'hi lluny d'ací?
Jo el bolgo i el presento
apropiet. Tot s'india. Deuà fer
tera al cor. Alegria breu al ve-
re com aquella amor que veixie
a la tardor del 1936 es conua-
ra encara viu i fort i ple de
puresa. Aquell amor era del
que veixen fort i no morren
per visió i miras del món.
Tot el contrari. Diu que parra
i parra l'enfortir més i més
encara i no amibaré mai a
la vea plena natura. No
ho veureu així? Mance més?
Salutacions a tots. Petrus
Tote L. quixala.
Bea te, el cor i els
petrets més bonis del
ben
ppp

Maria del meu cor: Fa escarament dues hores que he rebut la teva carteta d'abans
d'ahir. També havia rebut l'altra amb la de la nostra germana. Així és que no
me'n deus cap.

Neneta meua, tens raó quan dius que aquest Nadal serà trist pels dos
Nosaltres ací ho celebrarem. Avui la "noche buena" com diuen i ja et pots figurar
amb què ho celebrarem. Amb una bona afartada. No cobrirà però el fred de l'à-
nima en aquests dies. Pots ben creure que voldria la gressiu passat ja. Són
tristos en aquestes circumstàncies. Tu i jo formem per si ja una família, però
no deixes de recordar als qui són a Espanya. La mare, el pare, tots. Sense
nosaltres allà baix no hi ha festa tampoc. Jo recordo la satisfacció del
pare en el dia de demà si podria arrellegar al redó d'ell a tota la fami-
lieta. Un any més que ha passat de separació! Que ripi el darrer i
que el pròxim Nadal del 41 ho podem veure ja realitzat tot el somni
nostres. Jo en tinc prou confiança i penso que serà el any de la fe-
licitat per a nosaltres.

Maria meua, no pateixis per a mi. Ací naturalment que fa
fred des de fa tres dies. Ací avui, com ahir ha nevat un xic. Ara, aqueste
tanta ha parat. Fes el passa-muntanyes sense preses i ja l'enviaràs.
Creu que t'ho deia també. Res al dit. No fou només que una petita
cremada i ja no en recordo d'ella.

Espero que la situació de la nostra germana millori aviat. Se-
rà efectivament una sort sortir de Pau. En un poblet trobarà més coses

que aq̄ui a la capital. Referent al que em deies del pot de llet, a nosaltres prou que ens interessa, però no vull pas que el compri per nosaltres si ella en té necessitat o bé pot fer-li falta a la Mare. Primer ella, després nosaltres i l'últim jo per aquestes coses. Ja t'ho deia, en les meves últimes. Hem solucionat el problema del vejar bé. Si sabeu i t'ho vull dir el sopar d'avui: entremés de seba, lata de sardines (una se les que us enviares) lupinambus, llançoniça. 2ª Morjetes amb botifarra. 3ª Carn rostida de bé. 4ª Conill amb all i oli i postres variades de bunyols, formatge i un dolç per cada un. Cafè i tabac. Què et sembla? Està bé, no? Ara ens atipem com a galifardeus pots ben creure'm.

Si, Maria, mere que a casa estaran contents al saber la Mercet, i la menudalla ací amb tu. Indubtablement que això els ha de portar una gran alegria. Jo també crec que la cosa d'Espanya no m'ella pas bé i s'imposa un canvi aviat. Ah! Si poguessim d'ací poc retornar amb les garanties suficients! Jo si no veig bé el canvi no me'n fiana pas molt, però ja seria gran cosa que la gran majoria jaugés allò i ací quedessim popets. El problema quedaria resolt tant crec jo. La quantitat és el que la complica ací les coses, i res més.

Em deies que feis felicitari per la Mare i Loustau. Quan ho llegia ja corrien. Bones que et creus del teu home? No bada, no t'ho crequis, mecosa mare.

Ja s'atansa l'hora de sopar i els xicots estan nequistos perquè acaparen l'espelma. Escric però, perquè vull que aquests rables surtin demà per Fonton si algi s'hi arriba. L'altre dia sortien al mateix correu la carta meua del dijous i la del dissabte. La primera la portaren a Fonton el dissabte però no agafà el correu i l'altre l'endemà al matí i de bon hora i agafà el correu. No pateixis per la correspondència com vagi. Ja veus com va i si neus fort, no extraugis rebre cartes perquè podrien quedar s'itats uns dies.

I per acabar només em queda repetir-te el que ja ja